

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 24. marts 2017 i sag nr. BS 16-757/2016:

A
mod
Ankenævnet for Patienterstatningen
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Parternes påstande

Under denne sag, der er anlagt den 10. juni 2016, har A nedlagt påstand om, at Ankenævnet for Patienterstatningen skal anerkende, at A's eventuelle krav på erstatning ifølge lov om klage og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet ikke er forældet.

Ankenævnet for Patienterstatningen har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Den 30. juni 2015 anmeldte A til Patienterstatningen følgerne af en gastrisk bypass operation den 19. august 2010 som en behandlingsskade. Den 13. januar 2016 stadfæstede ankenævnet Patienterstatningens afgørelse om, at A's eventuelle krav på erstatning var forældet, jf. klage- og erstatningslovens § 59, stk. 1.

I afgørelsen af 13. januar 2016 er anført følgende:

"Ifølge klage- og erstatningslovens § 59, stk. 1, skal erstatningskrav være anmeldt til Patienterstatningen senest 3 år efter, at den erstatningsberettigede har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Ankenævnet for Patienterstatningen tiltræder, at A's eventuelle krav ifølge klage- og erstatningsloven er forældet.

Ankenævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at A gennemgik gastric bypass operation den 19. august 2010 på B. Ifølge journalnotat af 18. maj 2011 fra C havde A siden gastric bypass ope-

rationen lidt af smerter i maven, som var blevet forværret over tid.

Ankenævnet har dertil lagt vægt på, at A efter henvisning fra egen læge var til undersøgelse på D på grund af følger efter gastric bypass. Ifølge journalnotat af 1. juni 2011 fra D havde A efter gastric bypass operationen haft tendens til smerter i maven og kvalme, både i forbindelse med fødeindtagelse og uafhængigt af måltider.

Ankenævnet vurderer, at A senest den 1. juni 2011 fik eller burde have fået kendskab til, at hendes mavesmerter kunne henføres til gastric bypass operationen den 19. august 2010. Forældelsesfristen løber således fra denne dato.

Det forhold, at A er blevet opereret flere gange efterfølgende, og at hendes smertegener er blevet forværret med tiden, ændrer efter ankenævnets vurdering ikke på, at A senest den 1. juni 2010 fik kendskab til eller burde have fået kendskab til at have gener hidrørende fra gastric bypass operationen.

Det forhold, at A efter henvisning fra bariatrisk afdeling på D således var til undersøgelse på Ds Smerteklinik med henblik på behandling af smerter efter gastric bypass operationen er efter ankenævnets vurdering ikke afgørende i relation til vurdering af, hvornår forældelsesfristen begynder at løbe.

Ankenævnet har ved afgørelsen videre lagt vægt på, at A i skadesanmeldelsen til Patienterstatningen, som blev modtaget den 30. juni 2015, har anført, at hun har haft smertegener siden gastric bypass operationen den 19. august 2010.

Ankenævnet finder således, at der er forløbet mere end 3 år efter, at A blev bekendt med skaden til, at hun anmeldte et erstatningskrav til Patienterstatningen. A's eventuelle krav efter klage- og erstatningsloven er dermed forældet, og ankenævnet tiltræder herefter, at A's anmeldelse ikke tages under behandling i Patienterstatningen.

A har over for ankenævnet oplyst, at hun søger erstatning for nerveskaderne opstået ved operationen i 2011.

A har dog ikke anmeldt dette forhold til Patienterstatningen. Ankenævnet tager ikke stilling til forhold, som Patienterstatningen som første instans ikke har vurderet. Ankenævnet henviser derfor til, at dette forhold kan anmeldes til Patienterstatningen, hvis det ønskes behandlet."

I journalnotatet af 1. juni 2011 fra D er blandt andet anført følgende:

”Henvist fra egen læge med sequelae efter Gastric Bypass.
Fik i august 2010 udført umiddelbart ukompliceret Gastric Bypass på B. Der har i efterforløbet været tendens til smerter i epigastriet, kvalme, både i forbindelse med fødeindtagelse og også uafhængig af måltiderne. Der har været et vægttab på ca. 35 kg. Der har ikke været ændring af smerterne i perioden.
...”

Forklaringer

A har forklaret blandt andet, at hun før operationen den 19. august 2010 fik at vide, at den ville hjælpe på hendes overvægt, og at hun ville få et nyt og bedre liv. Umiddelbart efter operationen fik hun smerter, men fik at vide, at det var helt normalt og kom hjem efter et ifølge lægerne helt normalt forløb. Kort tid efter blev hun syg med opkastninger og kraftige ”anfald” efter måltiderne og kontaktede B, som det fremgår af journalnotaterne. Lægerne sagde, at det var kroppens naturlige reaktion på en større operation og ikke atypisk. Da hun blev afsluttet på B i februar 2011 blev hun vejet og deltog i en gruppesamtale om oplevelserne i forbindelse med operationen med fokus på vægttab. Alt var positivt. Hun fik at vide, at alt var, som det skulle være. Den 14. maj 2011 kørte hun sin bedste veninde til vagtlægen, der havde god tid. Efter at have tilset veninden spurgte vagtlægen, om han kunne hjælpe med noget i øvrigt. Da hun så fortalte lægen om sin egen operation den 19. august 2010, undersøgte vagtlægen hende og sagde, at han ville lave et notat til hendes egen læge, fordi han havde fundet noget, der føltes forkert. Under konsultationen hos egen læge den 18. maj 2011 fik hun at vide, at det var bedst, at hun blev henvist til bariatrisk afdeling på D, hvor hun blev kikkertundersøgt og opereret den 8. juli 2011 for slisker/tarmslyng, som hun fik at vide var en normal bivirkning efter en gastric bypass operation. I forbindelse med operationen den 8. september 2011 fik hun at vide, at der også var tale om en normal bivirkning efter en gastric bypass operation. Det var hendes indtryk, at operationen kunne fjerne det problemløst, og at alt var, som det skulle være. Hun kom hjem umiddelbart efter operationen, men fik straks smerter, der var så stærke, at hun troede, at hun skulle dø. Hun kom på D blev undersøgt for indre blødninger og fik så at vide, at det var et ”smertechok”, der ikke var farligt. Smerterne fortsatte, og hun blev undersøgt på kryds og tværs, indtil en overkirurg fortalte, at der ikke var noget at gøre kirurgisk. Hun var stædig og endte med at få en henvisning til et smertecenter, hvor hun begyndte 18. marts 2013. Her fik hun at vide af overlægen, at hun havde fået nerveskader i maveregionen, og at skaderne var blevet forværret i forbindelse med hver operation. Hun blev lettet, fordi hun fik et klart svar og en forklaring, der viste, at det ikke var hende, der havde taget fejl, men at hun havde været kastebold i et system, hvor folk ikke troede på hende.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført følgende:

”Erstatningskrav efter Lov om klage og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet skal være anmeldt til Patienterstatningen senest 3 år efter, at skadelidte har fået eller burde have fået kendskab til skaden, jf. Lov om klage og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 59.

I retspraksis lægges der i denne vurdering vægt på, at skadelidte har fået eller burde have fået kendskab til ikke alene selve skaden men også til, at denne kan være forårsaget af en bestemt behandling eller at denne muligvis kan være undgået ved en anden behandling mv. og dermed til, at der kan være grundlag for et krav om erstatning efter Lov om klage og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. Man lægger i praksis vægt på, at patienten er afhængig af den information, man får fra læger og behandlere om en eventuel sammenhæng mellem behandling og skade. Forældelsesfristen kan derfor først regnes fra den information er givet. Se eksempelvis U2003.0H og Østre Landsrets dom af den 25. oktober 2016.

Det bestrides derfor, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den 1. juni 2011.

Tidspunktet for forældelsesfristens begyndelse kan i den aktuelle sag tidligst være den 18. marts 2013, idet **A** ikke på et tidligere tidspunkt må forvente, at der er opstået en skade efter den gastriske bypass operation, og at denne kan være forårsaget af behandlingen på **B**.

Som det fremgår af stævningens sagsfremstilling, har lægerne behandlet

A’s smerter og forsøgt at finde en årsag til disse, men uden at finde en egentlig årsag hertil. Dertil kommer, at **A** igennem forløbet overordnet er beskrevet som objektivt upåfaldende. Det har ikke givet **A** nogen viden eller burde viden, at lægerne har opereret nogle gange. Lægerne konkluderer netop efter operationerne på, at **A** objektivt set er upåvirket med normale tarmlyde og med normale værdier.

Derudover får **A** bl.a. at vide at det er forventeligt, at man efter fjernelse af galdeblære har akutte mavesmerter (abdominalia). Endvidere afslutter man

A på Kirurgisk Ambulatorium og viderehenviser hende til diætist, da man vurderer, at smerterne kan skyldes **A**’s kost. Der er altså fortsat ultimo 2012 ikke fundet en egentlig forklaring på **A**’s smerter, da hun fortsat er i udredning.

På intet tidspunkt i forløbet frem til **A** starter på smerteklinikken, er der noget, der indikerer, at **A** burde indse, dels at der er opstået skader som følge af den gastriske bypass operation, og dels at skaderne kunne være opstået som følge af behandlingen, og dermed at der kunne være grundlag for

et krav om erstatning efter Lov om klage og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Det bestrides, at det forhold, at A i anmeldelsen af 30. juni 2015 skriver, at hun i august 2010 blev opereret på B, og at hun har været syg lige siden, kan tages til indtægt for, at hun havde eller burde have haft kendskab til såvel skadens eksistens samt mulige sammenhæng med behandlingen. Det vil i så fald alene være en bakspejlsbetragtning. Spørgsmålet om forældelsesfristens begyndelse skal vurderes ud fra den viden A havde eller burde have på et givent tidspunkt. A beskriver også i anmeldelsen et længere udredningsforløb, og hun skriver også i anmeldelsen, at det er i marts 2013, at hun bliver klar over, at der er tale om en skade.”

Ankenævnet for Patienterstatningen har i sit påstandsdokument anført, at

”Til støtte for frifindelsespåstanden gøres det gældende, at

A s eventuelle krav efter klage- og erstatningsloven er forældet, jf. klage- og erstatningslovens § 59, stk. 1.

Det gøres gældende, at A seneste den 1. juni 2011 fik kendskab til, eller burde have fået kendskab til eksistensen af en eventuel skade efter operationen den 19. august 2010 på B.

Af journalnotat af 18. maj 2011 fra C (bilag A, side 5) fremgår, at A, siden gastric bypass operationen havde lidt af smerter i maven, som var blevet forværret over tid.

A blev som følge heraf henvist til undersøgelse på Kirurgisk Ambulatorium, C. Det fremgår af journalnotat af 1. juni 2011 fra Kirurgisk Ambulatorium, C, at A efter gastric bypass operationen havde haft tendens til smerter i maven og kvalme både i forbindelse med fødeindtagelse og uafhængigt af måltider, og at der ikke havde været ændringer af smerterne i perioden (bilag 2, side 14).

Det forhold, at A ved undersøgelsen på Kirurgisk Ambulatorium, C, den 1. juni 2011 objektivt findes sund med naturligt udseende, og at abdomen beskrives som blødt og uømt, giver ikke belæg for, at A ikke senest på dette tidspunkt vidste eller burde have vidst, at hendes gener kunne skyldes operationen på B den 19. august 2010.

Det ændrer heller ikke herpå, at A er blevet opereret flere gange efterfølgende, og at lægerne i den forbindelse har konstateret, at A objektivt er upåvirket med normale tarmlyde og normale værdier, ligesom det heller ikke ændrer herpå, at A efter fjernelse af galdebæreren den 8. september 2011 fik af vide, at det var forventeligt at have akutte mavesmerter, at hun efterfølgende blev henvist til en diæ-

tist, eller at hun blev "holdt hen" af læger, jf. FED2006.99Ø.

A anfører tilmed selv i anmeldelsen af 30. juni 2015 (bilag B, side 3), at hun i august 2010 blev opereret på B, og at hun har været syg lige siden. A's egne oplysninger understøtter således, at hun allerede kort tid efter operationen fik eller burde have fået kendskab til såvel skaden som skadens mulige sammenhæng med behandlingen.

Anmeldelsesfristen på tre år løber fra kendskabtidspunktet efter KEL § 59, stk. 1.

På baggrund af A's egne oplysninger i anmeldelsen (bilag B) og på baggrund af de lægelige oplysninger (bilag 2) skal anmeldelsesfristen på tre år regnes senest fra den 1. juni 2011, da A senest på dette tidspunkt havde eller burde have kendskab til såvel skade som skadens eventuelle sammenhæng med behandlingen. Anmeldelsen skulle derfor, for at være rettidig, have været indgivet til Patienterstatningen senest 1. juni 2014.

A indgav først anmeldelsen til Patienterstatningen den 30. juni 2015 (bilag B), og eventuelle krav efter KEL var på dette tidspunkt forældet, jf. KEL § 59, stk. 1.

Ankenævnet har dermed med rette vurderet, at A's eventuelle krav i henhold til anmeldelsen den 30. juni 2015 var forældet, og ankenævnet skal dermed frifindes."

Rettens begrundelse og resultat

Efter A's forklaring, hendes egne oplysninger i anmeldelsen den 30. juni 2015 til Patientforsikringen og journaloplysningerne må det lægges til grund, at hun har haft smerterne og generne i maven siden operationen den 19. august 2010.

Herefter finder retten, at A som anført i Ankenævnet for Patienterstatningens afgørelse i hvert fald senest den 1. juni 2011 havde eller burde have haft kendskab til den skade, som hun har anmeldt og krævet erstatnet, og at hendes krav derfor er forældet, jf. klage- og erstatningslovens § 59, stk. 1.

Retten bemærker i forbindelse med det anførte, at det ikke kan lægges til grund, at A fra de behandlende læger fik oplysninger, der kunne give hende grund til at antage, at der i givet fald ville være tale om en skade, der ikke er omfattet af klage og erstatningsloven.

Ankenævnet for Patienterstatningen skal derfor frifindes.

Efter sagens udfald skal A betale sagens omkostninger

med 30.000 kr. til ankenævnet. Beløbet skal dække en passende advokatudgift med moms og er fastsat under hensyn til det oplyste om sagens karakter, værdi (skønnet til 245.800 kr.) og forløb.

Thi kendes for ret:

Ankenævnet for Patienterstatningen skal frifindes.

A skal inden 14 dage betale sagens omkostninger med 30.000 kr.

Anders Martin Jensen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Næstved, den 24. marts 2017.

Charlotte Pultz, kontorfuldmægtig